

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาพฤติกรรมการดัดเครื่องดัดที่มีแอลกอฮอล์ในกลุ่มวัยรุ่นชายโดยศึกษา ความรู้สึกนึกคิด วิธีชีวิต รวมไปถึงปัจจัยต่างๆที่เป็นสาเหตุและเป็นอิทธิพลของกลุ่มวัยรุ่นชายที่ดัดเครื่องดัดที่มีแอลกอฮอล์ โดยที่ผู้วิจัยต้องทำความเข้าใจรวมไปถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในตามสภาพความเป็นจริงในปัจจุบันรวมทั้งบริบทต่างๆ ที่เกี่ยวข้องต่อการดัดเครื่องดัดที่มีแอลกอฮอล์ของกลุ่มวัยรุ่นชาย

แหล่งข้อมูลในการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จำแนกข้อมูลออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แหล่งข้อมูลที่เป็นเอกสาร

การศึกษาข้อมูลในเอกสาร รวมไปถึงสถานการณ์การดัดเครื่องดัดที่มีแอลกอฮอล์ ของวัยรุ่นชาย ไม่ว่าจะเป็นจากสื่อ โทรทัศน์ วิทยุ สื่อสิ่งพิมพ์ ทางอินเทอร์เน็ต รวมทั้งเอกสารทางวิชาการต่างๆที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยครั้งนี้เพื่อนำมาประมวลและวิเคราะห์ประกอบกับการอธิบายสถานการณ์การดัดเครื่องดัดที่มีแอลกอฮอล์ของกลุ่มวัยรุ่นชาย

2. แหล่งข้อมูลที่เป็นบุคคล

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากบุคคลดังต่อไปนี้

2.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ กลุ่มวัยรุ่นชายจำนวน 6 คนที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ช่วงอายุระหว่าง 14-19 ปี วัยรุ่นกลุ่มนี้เป็นกลุ่มเป้าหมายของผู้วิจัย ซึ่งมีการรวมกลุ่มกันเพื่อดัดเครื่องดัดที่มีแอลกอฮอล์ เป็นประจำ โดยที่ทุกคนนั้นเป็นเพื่อนในกลุ่มเดียวกันและยังเป็นกลุ่มที่มักมีพฤติกรรมการดัดเครื่องดัดที่มีแอลกอฮอล์ด้วยกันเสมอ

2.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลรอง ได้แก่ บุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับกลุ่มเป้าหมาย เช่น ครูประจำชั้น ครูผู้สอนในรายวิชาต่างๆ เพื่อนนอกกลุ่มทั้งชายและหญิงที่เรียนอยู่ห้องเดียวกันหรือแม้กระทั่งผู้ปกครองที่ผู้วิจัยรู้จักเป็นการส่วนตัวซึ่งข้อมูลที่ได้รับจากบุคคลในกลุ่มนี้ผู้วิจัยนั้นจะได้นำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับข้อมูลที่ได้รับจากกลุ่มเป้าหมายเพื่อเป็นการตรวจสอบ ความชัดเจน

ความแม่นยำของข้อมูลดังกล่าวนี้ฉันจะได้นำมาวิเคราะห์เพื่อเป็นการประกอบต่อไป

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการเข้าไปมีส่วนร่วมกับกลุ่มเป้าหมาย โดยทำการศึกษาแบบกรณีศึกษาหลายกรณีในการเก็บข้อมูลผู้วิจัยใช้วิธีการหลากหลายวิธี เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนและถูกต้อง โดยผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บข้อมูลครั้งนี้เป็นเวลา 5 เดือน ดังต่อไปนี้

1. การสังเกตแบบมีส่วนร่วม

ผู้วิจัยได้พบปะกับกลุ่มเป้าหมายเป็นประจำทุกอาทิตย์เนื่องจากอยู่หอพักเดียวกัน ผู้วิจัยได้ศึกษาพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมายและจะทำการบันทึกลงในสมุดบันทึกประจำวัน บางครั้งผู้วิจัยก็จะได้สอบถามจากเพื่อนที่อยู่ข้างห้อง รวมไปถึงคนอื่นๆ ที่อยู่หอพักเดียวกันเกี่ยวกับพฤติกรรมบางอย่างที่กลุ่มเป้าหมายได้แสดงออกมา

2. การสนทนาเป็นกลุ่ม

ผู้วิจัยนั้นมีความรู้จักคุ้นเคยกับกลุ่มเป้าหมายเป็นอย่างดีเป็นเวลา 7 เดือน ก่อนทำการวิจัย จึงมีความสนิทสนมกับกลุ่มเป้าหมายเป็นอย่างดี และมีโอกาสได้นั่งคุยกับกลุ่มสนทนาร่วมกันบ่อยครั้ง การพูดคุยกันก็มีตั้งแต่เรื่องที่เป็นสาระ ความรู้ รวมไปถึงเรื่องสัพเพเหระ โดยเวลาที่นั่งคุยกันนั้นส่วนใหญ่จะเป็นเวลาตอนเย็น รวมไปถึงช่วงตอนหัวค่ำ และการพบกันโดยบังเอิญ หรือการความตั้งใจของกลุ่มเป้าหมายที่จะมาพบผู้วิจัยเอง ทั้งนี้เรื่องราวต่างๆ ของกลุ่มเป้าหมายผู้วิจัยจะบันทึกข้อมูลที่สำคัญไว้หลังจากพูดคุยไว้เสมอ

3. การสัมภาษณ์

เมื่อมีการพูดคุยกันมากขึ้นกับกลุ่มเป้าหมายแต่ละคนแล้ว ผู้วิจัยจึงได้เริ่มพูดคุยและชี้แจงการทำวิจัยครั้งนี้ของตนเอง เพื่อขอความร่วมมือในการวิจัย และทำการสัมภาษณ์อันจะแจ้งให้กลุ่มเป้าหมายได้รับทราบถึงการสัมภาษณ์เพื่อเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย ซึ่งในการสัมภาษณ์ผู้วิจัยจะทำการปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาว่าควรนำแนวคำถามอย่างไรเพื่อเหมาะสมกับการวิจัยครั้งนี้ และการสัมภาษณ์แต่ละครั้งอาจเป็นกลุ่มหรือคนเดียวขึ้นอยู่กับกลุ่มเป้าหมายว่าพร้อมอย่างไรในการให้ข้อมูลของการวิจัย ดังนั้นผู้วิจัยจึงเริ่มการสัมภาษณ์ โดยมีการสร้างคำถามจากกรอบแนวคิดที่กำหนดไว้ เพื่อให้ได้มาซึ่งคำถามที่ครอบคลุมกับกรอบแนวคิด ผู้วิจัยจึงได้นำคำถามมาขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระและผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำแนวคำถามมาแก้ไขและปรับปรุงใช้ในการสัมภาษณ์

กลุ่มเป้าหมายต่อไป โดยมีแนวคำถามในการสัมภาษณ์ เช่น

“เริ่มดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ตั้งแต่เมื่อไร เพราะเหตุใดถึงตัดสินใจดื่ม”

“ชอบดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ชนิดไหนมากที่สุด”

“พ่อ แม่รับรู้เรื่องการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์หรือไม่ พ่อแม่มีปฏิกิริยาเช่นไร”

“คิดอย่างไรกับการที่มีผู้ชายดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากขึ้น เพราะเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น”

ฯลฯ

ในช่วงเวลาในการสัมภาษณ์นั้น ผู้วิจัยจะสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายตามเวลาและสถานที่ที่กลุ่มเป้าหมายต้องการ เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายเกิดความรู้สึกสบายใจมากที่สุด บางครั้งก็สัมภาษณ์กันเป็นกลุ่ม บางครั้งก็มาเพียงคนเดียว อีกทั้งมีการพูดคุยกันหลายครั้งเพื่อให้ข้อมูลที่ได้มามีความชัดเจน แม่นยำ และตรงประเด็นมากที่สุด เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูลตามประเด็นที่ต้องการศึกษา และตามแนวทฤษฎีที่เกี่ยวข้องต่อไป

การบันทึกข้อมูล

การเก็บข้อมูลในแต่ละครั้งผู้วิจัยจะใช้การจดบันทึก เนื่องจากในการพูดคุยกันนั้นกลุ่มเป้าหมายมีความสบายใจมากกว่าในการที่ผู้วิจัยจะจดบันทึกขณะที่ทำการสัมภาษณ์ และการจดบันทึกเรื่องราวต่างๆ ยังสามารถทำได้อย่างทันทั่วทั้ง และสามารถนำมาใช้อย่างรวดเร็วอีกด้วยและในการบันทึกข้อมูลในแต่ละครั้ง ผู้วิจัยจะนำมบันทึกทันทีหลังจากการพูดคุย หรือการสังเกต โดยใช้เวลาครั้งละ 30-60 นาที เพราะหากผู้วิจัยไม่บันทึกข้อมูลโดยทันทีอาจทำให้ลืมหรือจำข้อมูลคลาดเคลื่อนได้

การตรวจสอบข้อมูล

การตรวจสอบข้อมูลของผู้วิจัยจะใช้การถามซ้ำในต่างเวลาและต่างสถานการณ์ อีกทั้งยังถามจากผู้ที่เกี่ยวข้องหลายคนอีกด้วย เช่น เพื่อนร่วมชั้นเรียน เพื่อนต่างกลุ่ม ครู เป็นต้น เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความชัดเจน และแม่นยำมากที่สุด